

РЕШЕНИЕ

№ 3116

гр. София, 11.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.05.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Димитър Младенов, като разгледа дело номер **1741** по описа за **2012** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 15. 01. 2012 г. по НАХД № 10720 / 2011 г., Софийски районен съд, НК, 15 състав, е отменил наказателно постановление (НП) № Р-10-307 / 21. 03. 2011 г., издадено от зам. председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор“, с което на ЗД [фирма] са наложени пет имуществени санкция, всяка една в размер на 1000 лева, на основание чл. 319, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/, за извършено нарушено на чл. 317а, ал. 3 от КЗ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от КФН, с която се моли същото да бъде отменено поради противоречието му с материалния закон.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, моли да се отмени решението на СРС, поради необоснованост и противоречие с материалния закон.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Подробни съображения излага в писмена защита.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна

страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по съществуващото на спора, касационната инстанция намира, че е неоснователна по следните съображения:

За да отмени наказателното постановление, СРС приел, че санкционирания застраховател не представлява задължено лице, по смисъла на закона.

Така оспореното решение е постановено при правилно приложение на материалния закон, като краен резултат. Не е налице соченото в касационната жалба основание за неговата отмяна – неправилно приложение на материалния закон. Съдът правилно е приложил закона при преценката за наличие на допуснато нарушение на изискванията за съдържание на акта и наказателното постановление относно посочена като нарушена норма на чл. 317а, ал. 3 от ЗАНН. Тази норма в случая не може да изпълнява функцията на нарушена норма по смисъла на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал.1, т. 6 от ЗАНН, тъй като в своята диспозиция не съдържа правило за поведение, нарушението, на което от страна на застрахователя да обоснове налагането на административна санкция в размерите по чл. 319 от КЗ. Задължението за представяне на информация в КФН за сключените застрахователни договори по задължителната застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите и задължителна застраховка "Злополука" на пътниците в Р. Б. е в чл. 294, ал. 4 от КЗ. Сроковете за изпълнение на това задължение са регламентирани в ал.1 на същата разпоредба. В този смисъл е и заглавието на санкционната норма чл. 317а от КЗ – „Отговорност за нарушения при предоставяне на информация по чл. 294”. Но тази норма не е посочена като нарушена както в съставения АУАН, така и в издаденото наказателно постановление. В текста на последното на два пъти изрично е отбелязано, че с описаното в обстоятелствената му част деяние санкционираният застраховател е извършил нарушение на чл. 317а, ал.3 от КЗ. Това е санкционната норма по смисъла на чл. 57, ал.1, т. 7 от ЗАНН, тъй като от една страна систематичното ѝ място е в част Седма на КЗ „Административнонаказателни разпоредби”. От друга страна разпоредбата не регламентира конкретно задължение за предоставяне на информация пред КФН за сключените застрахователни договори по задължителни застраховки, от който и да е застраховател.

Действително нормата е препращаща – към чл. 317а, ал.1 и ал.2 и към чл. 319 от КЗ относно вида и размера на наказанията. Но това не освобождава административнонаказващият орган и актосъставителят от задължението при съставянето на акта и налагането на санкцията да посочат конкретните законови разпоредби, които са нарушени в съответствие с описанието на деянието, датата, мястото на извършване и обстоятелствата, при които то е извършено. Изискванията по чл. 42, т.5 и чл. 57, ал.1, т. 6 от ЗАНН гарантират както правото на защита на нарушителя, така и съдебния контрол за законосъобразност относно наложеното административно наказание.

Поради това неспазването им е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление. Като е достигнал до същите правни изводи и е отменил наложените имуществени санкции СРС е приложил правилно законът, който е следвало да приложи и решението му следва да се остави в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 15. 01. 2012 г. по НАХД № 10720 / 2011 г. на Софийски районен съд - Наказателна колегия, 15 състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.